

Durmuş Hocaoğlu

Vedâ

Yeniçağ, “Analiz”, 07 Şubat 2009, Cumartesi., s.06
“Analiz” Sıra No: 737; 2009-009; Ocak-09

YENİÇAĞ

Her buluşma sevinçtir, her ayrılık hüznü; ancak, ne var ki, bu âlem-i şühûdun vâzı kanunu tarafından vaz’ edilen, değişmeyen kanunu böyle: Bu gök kubbe altında ezeliyyet muhâl olduğu gibi, ebediyyet dahi muhâldir; herşeyin bir bidâyeti vardır, bir de nihâyeti; her başlayan biter, her doğan ölür. Bu dünya hayâtımız dahi öyledir: Bu fenâ âlemine geliriz, yaşarız, ölürüz ve asıl vatanımıza avdet eder, beka âlemine geri döneriz – aslında inancım kat’iyyetle odur ki beka âlemine, yâni “âhîret”e geri dönmek diye birşey yok; bu fikri kabûle şâyân addetmiyorum, çünkü esâsen “bu-dünya”ya hiç gelmedik, çünkü hep oradayız, hiç yerimizden kıvıldamadık; sâdece bu-dünya’nın içinde imişçesine hissediyoruz, öylesine kuvvetle hissediyoruz ki “bu-dünya”da yaşamakta olduğumuzdan şüphe duymuyoruz. Hâlbuki yok öyle birşey; burada yaşamakta olduğumuz sâdece bir zandan, bir sûi tefehhümden ibâret, hepsi bu kadar; hepsi bu kadar olduğu için de aslında ölüm diye birşey de yok, sâdece derin bir rû’yâdan uyanış var.

Bu dünya hayâtımız bitimlidir demiştik, ama bu-dünya’nın kendisi dahi öyledir; bir gün gelecek, nasıl ki hiçlikten çıktı ise, yine hiçlikte yok olacaktır; yok olmayacak olan sâdece bizleriz, yok olmayacağız, çünkü, *likauallah* ile birlikte ayrılıklar bitecek ve varlığımız O’nun varlığının potasında eriyecektir.

*

**

Yeniçağ’da ilk defa 26 Ağustos Salı günü yazmağa başladım, bu son yazım yedyüzotuzyedincisi. Az-buz değil hani; tamı tamına beşyıl beş ay onüç gün olmuş. Bu müddet zarfında nevi şahsıma münhasır çizgimi değiştirmedim; sûtûnumu tâkip etmek teveccühünü gösteren kıymetli kaarflerimin de bildiği gibi, fikir yazıları yazmağa gayret ettim. Böyle yaptım, çünkü, herkes en iyi bildiği işi yapmalı fikrimce, ve benim kariyerim de bu, yâni en iyi bildiğim iş; mutlak mânâda iyi olduğunu iddia etmiyorum, sâdece, benim yapabileceğim en iyi iş. Bu müddet zarfında bâzı fikralarımı hayli uzun tefrikalar şeklinde ve muayyen bir plana göre, “dizi yazılar” olarak kaleme aldım. Bu şekilde te’lif ettiğim Avrupa Birliği, milliyetçilik, etnik mes’eleler, dil ve benzeri mevzûlardaki takrîben kırktan ziyâde dizi yazımın bir kısmını daha sonra müstakil dosyalarda cem’ ederek üzerinde kesîf mesâî sarfederek çalıştım, daha da zenginleştirdim ve bunların birkaç adedini de tam akademik formatlı makalelere dönüştürdüm. En son olarak birisi siyâsî milliyetçiliğin kronik iktidar problemini ve diğeri de Batı cemiyetlerindeki psikopatolojik davranış tarzlarını konu edinen iki makaleyi ikmâl ederek basılmak üzere gönderdim.

*
**

Evet, artık ayrılık vakti geldi; yavaş-yavaş toparlanayım.

Yeniçağ'da ilk yazıma “*Merhaba dostlar; tanıyana da merhaba, tanımayana da merhaba; ben geldim. Esâsen, rû be rû tanışıyor olsak da olmasak da aynı yolun yolcusu, aynı kulvarın yarışçısıyız; o sebeple hiç yabancılık çekmeden gönülden ve sıcak bir merhaba!*” diyerek başlamıştım; galiba, en iyisi aynı şekilde ayrılmak:

Allaha ısmarladık dostlar, gönülden ve sıcak bir Allaha ısmarladık; *vakit hitâma erdi, daha fazla durulmaz gayri, yolcu yolunda gerek* diyor ve işbu yediyüzotuzyedinci yazım ile birlikte köşemin üzerine perdeyi indirirken, önce, sizleri, burada kapattığım sütûnumu şahsî web sitemde haftaya açacağım, haftada bir kere muntazaman yazmayı planladığım dijital sütûnuma dâvet ediyor ve sonra da, dijital ortamda tekrar mülâkî oluncaya kadar, şimdilik, sizlerden helâllik diliyorum.

Hakkınızı helâl ediniz; Allah sizinle olsun.

Durmuş Hocaoğlu

E-Posta: dhocaoglu@gmail.com

Web Sitesi: www.durmushocaoglu.com

